

der modtager Fattigunderstøttelse, hjemsendt til sidstnævnte Kommune. Dog skal den, der i to paa hinanden følgende Aar har haft fast Bopæl i en Kommune, i hvilken han ikke er forsørgelsesberettiget, uden i den Tid at have nydt Fattigunderstøttelse, og som ved nære Slægtstabsforbindelser er knyttet til Opholdskommunen, ikke senere uden sit Samtykke kunne hjemsendes fra denne Kommune til sin Forsørgelseskommunen, saafremt vedkommende Overøvrighed ikke finder, at Forsørgelseskommunen er særlig brøstholden overfor Opholdskommunens Forsørgelsesmaade.

Hjemsendelsen til Forsørgelseskommunen maa i øvrigt kun iværksettes, naar den ydede Understøttelse er af en saadan Bestaaffenhed, at den kan fordres refunderet (jfr. § 43) og tillige udgør en væsentlig Del af, hvad der behøves til den trængendes Forindenheder, samt naar der efter de foreliggende Omstændigheder er Grund til at antage, at Understøttelsen vil være vedvarende for et længere Tidsrum, og naar Hjemsendelsen kan ske uden væsentlig af forringe den trængendes Afgang til at skaffe sig selvstændigt Erhverv. Dog gælde følgende Regler:

- a) Har den trængende været straffet i Løbet af det sidste Aar for Løsgængereri eller Betleri, er enhver til ham ydet Understøttelse, Sygehjælp derunder medregnet, tilstrækkelig til at begrunde hans Hjemsendelse.
- b) Sygehjælp, der ydes til den med Manden samlevende Hustru eller til deres Børn under 18 Aar, kan ikke, naar Hjælpen ikke er ydet i Anledning af langvarig Sindsygdhed, begrunde Hjemsendelse. I øvrigt skal Sygehjælp saa vel som den Understøttelse, der i Tilfælde af Familieforsørgerens Sygdhed ydes til hans eller hans Families Underhold under Sygdommen, ikkun kunne komme i Betragtning til at begrunde Hjemsendelse, naar Sygehjælpen har vedvaret i et Tidsrum af mindst 6 Maanedes.
- c) For enlig stillede Personer uden fast Erhverv skal det være tilstrækkeligt til at begrunde Hjemsendelse, at den paagældende har modtaget Understøttelse.

Naar Egtefolk, hvis Egtetab ikke er endelig ophævet, leve adskilte fra hinanden, skal den Understøttelse, der ydes Hustruen, vel kunne begrunde Hjemsendelse af hende, men derimod ikke af Manden.

Den, der nyder vedvarende Understøttelse i sin Forsørgelseskommune, maa ikke tage Ophold i en anden Kommune uden bægge Kommuners Samtykke. Skulde dette desuagtet ske, er Opholdskommunen beretti-

get til at lade ham hjemsende, og de den ved saadant Ophold og Hjemsendelse paadragne Udgifter blive at erstatte af Forsørgelseskommunen med deres fulde Beløb.

Børn, som efter Bestemmelsen i § 22, sidste Stykke, ere forsørgelsesberettigede i en anden Kommune end deres Moder eller Stedmoder, kunne, saa længe hun eller hendes Mand lever, ikke fordres hjemsendte til Forsørgelsesstedet, men blive i Trængstilsælde at understøtte af Forsørgelseskommunen med et Pengebidrag, som fastsettes af Opholdsstedets Overøvrighed.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 42 til § 52 af Udvalget:

I 1ste Stykke 8de Linie udgaa Ordene: „til næste Kjøbstad og saa fremdeles“.

vedtoges uden Afstemning.

Den saaledes ændrede § 52 saalydende:

Forinden en trængende hjemsendes fra Opholdskommunen til den erstatningspligtige Kommune, bør sidstnævnte Kommune underrettes om, naar Hjemsendelsen finder Sted, og paa hvilken Maade den iværksettes. Hjemsendelsen skal stedse ske paa den efter Omstændighederne billigste Maade, saasom tilføds, naar intet derfor er til Hinder, paa Jærnbane eller til Søs, hvilke Befordringsmaader fortrinsvis bør vælges, hvor de passende lade sig anvende, eller med Fragtvogne og deslige og ellers med lejet Befordring. — Politimestrene skulle, naar derom af Fattigvæsenet stilles Anmodning til dem, foranstalte den trængendes Afsendelse, hvortil, om fornødent, Forskud kan ydes af Politikassen eller Kommunekassen mod Erstatning af den Fattigkommune, som har begært Afsendelsen iværksat. Naar Afsendelsen saaledes sker ved Politimesterens Foranstaltning, beror det paa denne, om den trængende skal hjemvises med Tvangspas, hvormed forholdes overensstemmende med Reglerne i § 57, eller om der skal medgives ham en Sedjager hvilket derimod ordentligvis bliver at iagttage, hvor en Fattigbestyrelse uden Politiets Mellemkomst selv foranstalter Hjemsendelsen. Begæringen til Politimesteren om at foranstalte en Trængendes Hjemsendelse skal stedse være bilagt med Genpart af den Skrivelse, hvorefter den trængende erkendes for forsørgelsesberettiget paa Bestemmelsesstedet.

Til Befordring af Gods, som tilhører trængende, der hjemsendes, kan ikke gives særlig Vogn, med mindre saadant af den er-